

ЗА ЄВАНГЕЛЬСЬКУ ВІРУ

«Бо я не соромлюсь Євангелії, бо ж вона — сила Божя на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а потім гелленові»
(Рим. 1:16)

**№6 (141)
ЧЕРВЕНЬ
2016 РОКУ**

МОЛИТВА І ДУХ СВЯТИЙ

Цю проповідь написав майже 350 років тому Джон Буньян, автор знаменитої «Подорожі Плігрима». І його пояснення біблійного тексту не втрачає актуальності й сьогодні.

«... Бо ми не знаємо, про що маємо молитись як належить, але Сам Дух заступається за нас невимовними зітханнями. А Той, Хто досліджує серця, знає, яка думка Духа, бо з волі Божої заступається за святих» (Рим. 8:26-27).

Без освячення Духом Святим молитва марна

Без Духа Святого люди починають уявляти Бога таким, якими є вони самі (Пс. 49:20-21). Будучи неспроможними пізнати Бога, Якому моляться, не знаючи, про що молитися, як же вони можуть звернутися до Бога без посередництва Духа, Який лише і здатний допомогти їм у їхніх немочах?

Істинна молитва повинна виливатися з освячення Духом. Інакше вона марна й огидна, тому що серце і язик не діють, та й не можуть діяти заодно, якщо тільки Дух не підкріпить нас в наших немочах (Мр. 7; Пр. 28:9; Іс. 29:13). Давид прекрасно усвідомлював це, і це змусило його заволати: «Господи, відкрий мої уста, і язик мій звістить Тобі хвалу» (Пс. 50:17).

Без Духа Святого молитва не досягне небес

Без Духа люди не можуть творити молитву усвідомлено; вони лицемірні, холодні й непристойні у своїх молитвах, а тому вони зі своїми молитвами огидні в Божих очах (Мт. 23:14; Мр. 12:40; Лк. 18:11-12; Іс. 58:2-3).

Людина, будучи лише людиною, настільки порочна, що не може зберегти своє слово чи думку, а тим більше вже молитву чи частину молитви в чистоті та праведності, щоб Бог міг прийняти її через Христа; з цієї причини фарисеї з усіма своїми молитвами були відкинені. Молитва, що досягає небес, — це молитва, послана туди в силі Духа.

Без Духа Святого нема усвідомлення своєї неспроможності

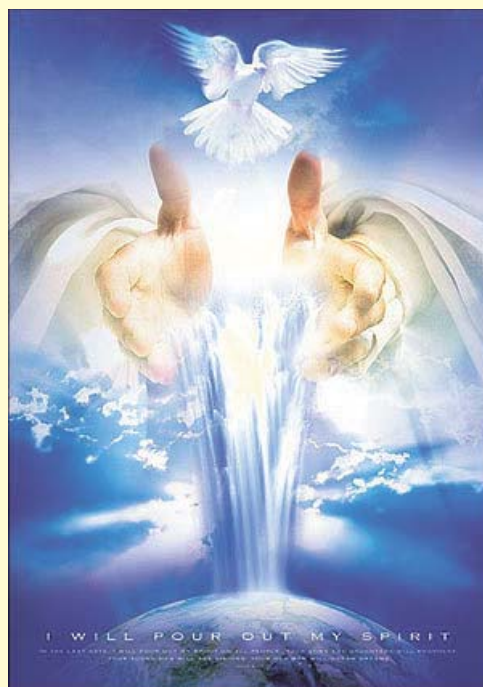
Тільки Дух може показати людині чітко й зрозуміло її природної ницості і таким чином поставити її перед необхідністю вилити своє серце в молитві. Слова — це лише слова, і молитва перетворюється на марнослівство, якщо в ній нема почуття ницості.

Саме Дух наполегливо переконує людину в її гріховності та ницості її життя без Ісуса Христа, ставлячи душу перед необхідністю навернутися до Бога в солодкій, усвідомленій та довірливій молитві згідно з Його Словом (Ів. 16:7-9).

ст. 2

Дорогі брати і сестри!

Сердечно вітаю вас із днем П'ятидесятниці — днем зіслання Святого Духа на Церкву Христову!

Надзвичайна вдячність має линути з наших сердець Небесному Отцю за потужну працю Святого Духа, Який уже дві тисячі років відкриває багатьом людям істину, що в Христі Ісусі вона.

У день П'ятидесятниці звершилося те, що Ісус сказав: «І вблагаю Отця Я, і Вітшителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував» (Ів. 14:16).

Воістину з нами є Вітшитель, Заступник, Дух сили, любові і здорового розуму. Власне, Духу Святому доручено підготувати Церкву до зустрічі з Христом.

Дозвольмо Духу Святому жити в нас, діяти через нас і зрошувати дорогоцінні плоди у серцях наших, щоб люди бачили, що ми — Божий народ, що ми — Церква Христова.

Бажаю всім повноти Божої благодаті для духовного зросту! Ревнуймо про це, молимося про це, і Дух Святий звершить працю у нашому житті на славу Богу і Спасителю нашому Ісусу Христу.

З великою пошаною та молитвами про вас

**старший єпископ ЦХВСУ
Михайло Паночко.**

Михайло Паночко: РЕАЛІЗУВАТИ ПРОЕКТ «400 ЦЕРКОВ ЗА П'ЯТЬ РОКІВ» МИ ЗМОЖЕМО, ЯКЩО ІДЕЮ ПІДТРИМАЄ КОЖЕН ЧЛЕН ЦЕРКВИ

Офіційно старт «Проекту-400» було оголошено під час річної звітної конференції ЦХВСУ у квітні 2016 р. Однак робота над ним розпочалася ще раніше. Група служителів вже півроку працює над стратегією та механізмами реалізації масштабних планів братства. Детальніше розповісти про це ми попросили старшого єпископа ЦХВСУ Михайла Паночка.

— Михайле Степановичу, які пріоритети в реалізації Проекту на цьому етапі?

— Їх три: забезпечення кадрами, інформаційно-мотиваційна частина і фінансове забезпечення служителів. Кадри, тобто місіонери, благовісники, — це основне, без них нічого не буде.

— Таких служителів будуть готувати спеціально?

— Так. Відділ освіти вже працює над програмою. У нас є необхідна навчальна база для проведення місіонерських курсів. Наприклад, можна організувати навчання на базі місії «Добрий самарянин» у Рівному, у Києві — на базі нашого Біблійного інституту та місіонерської школи при церкві «Ковчег», на Житомирщині — при Коростенському біблійному коледжі... Із базою ми ще будемо визначатися.

— А щодо матеріальних ресурсів: як здійснюватиметься фінансування проекту?

— На засіданнях правління і комітету братства ми погодили, що більшу частину фінансування (близько 60%) має взяти на себе місцева громада. Тобто материнська церква, яка буде задіяна у народженні нових церков. Центральний офіс, обласні об'єднання, долучатимуть ресурси у вигляді зовнішніх і внутрішніх інвестицій.

— Мова йде, власне, про фінансову підтримку місіонерів?

— Посилаючи людей по двоє і більше у населені пункти, де ще немає євангельських церков, ми звичайно ж маємо забезпечити їх як фінансовою, так і духовною підтримкою. Тому ще одне першочергове завдання — задіяти молитовний ресурс. Коли віруючі почнуть молитися про відкриття нових церков, де будуть їхні місіонери (це стане їхньою особистою потребою!), то, я упевнений, діло піде. За п'ять років ми зможемо відкрити більше церков, ніж запланували.

— А запланували немало...

— Проект буде реалізовуватись поетапно: у середньому 70-80 церков на рік — поділіть цю цифру на усі регіони України і зрозумієте, що вона цілком прийнятна. Можливо, якогось року буде відкрито менше церков, якогось — більше, тут важко передбачити, але ми мусимо накреслити якісь орієнтири.

— Чому саме зараз виникла така ідея?

— Ми враховуємо важливість моменту. Сама атмосфера і ситуація в Україні говорять про те, що багато людей перебувають у пошуках Бога. Є велика потреба — як у матеріальному плані, так і в духовному. Людям потрібен Бог, і наш народ, який сьогодні переживає кризу, потребує духовного відродження. Усяка криза в суспільстві — це нові можливості для духовного піднесення. І саме це дає нам підставу узятися за такий

проект. Віримо, що з Божою допомогою і при тісній співпраці церков України, втілимо його в життя.

— У різних регіонах різні можливості церков і різна атмосфера (скажімо, на сході нині багато людей каються). Чи будуть якісь пріоритети у підтримці місіонерів у певних регіонах?

— Започатковуючи «Проект-400», ми просили, щоби кожен керівник обласних об'єднань подав свій проект: як він бачить свою область у перспективі. Такі плани були сформовані за участю пасторів усіх церков областей і вже надійшли до головного офісу. На них і будемо спиратися у нашій праці.

А щодо пріоритетів, то будемо сприяти і допомагати найперше тим, хто вже працює. Центральний офіс — не для того, щоб піднімати з мертвої точки, а для того, щоб скоординувати зусилля. Бо народжувати церкву може тільки церква, яка благословляє своїх служителів, місіонерів і благовісників.

— Тобто плани на кожную область формуються, виходячи з реалій?

— Так. Не буде якогось нав'язування «згори», а все відповідно до бачення на місцях. Наприклад, якщо Волинь подала проект на 20 церков, Донецький регіон — на 10 церков, Житомирська область — на п'ять, ми опираємося на їхню інформацію.

— Яка має бути кількість членів місцевої громади, щоб її можна було зареєструвати?

— Від десяти чоловік. Це люди, які прийняли водне хрещення і живуть на одній території. Десяток-два членів — це вже база для реєстрації і для росту громади. Ми реєструємо, допомагаємо стати на ноги і йдемо далі. Але церкви, які будуть відкриті в рамках проекту, можуть розраховувати на нашу посильну допомогу протягом п'яти років.

— Що це буде за допомога, окрім фінансів?

— Якщо церква буде зареєстрована і стабільно зростатиме, тоді вже йтиме мова про наступний етап — будівництво молитовного дому.

— Це також частина проекту?

— У братстві діє будівельна програма, яку ми втілюємо для діючих церков, що потребують Домів молитви. Коли нові церкви будуть стабільно розвиватися, з часом вони зможуть потрапити під цю програму. Звичайно, не всі, але певний відсоток можна буде забезпечити.

— Ви багато їздите по регіонах України і розповідаєте про цей п'ятирічний проект. А де ще можна ознайомитись з інформацією про нього?

— Наш відділ освіти готує спеціальні бюлетені. Будемо інформувати про хід проекту через пресу, сайти і під час поїздок по областях. Дуже важливо, щоб інформація — сама ідея проекту «400 церков за п'ять років» — дійшла до серця кожної віруючої людини.

chve.org.ua

СИЛА І ВЛАДА СВЯТОГО ДУХА

«... Всі вони однодушно знаходилися разом. І раптом зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася, і переповнила весь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язики поділені, немовби огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав» (Дії 2:1-4).

Злиття Духа Святого на присутніх в тій кімнаті було чутним і видимим. Всі вони чітко і зрозуміло заговорили на мовах, яких доти не знали. Це засвідчили ті люди, що прибігли на шум: «Хіба не галилеяни всі ці, що говорять? Як же кожен із нас чує свою власну мову, що в ній ми народилися?» (Дії 2:7-8).

Перед Своїм вознесінням Ісус дав наказ апостолам не відлучатися від Єрусалиму, аж поки вони не зодягнуться в силу згори – і тоді вони зможуть стати Його свідками аж до краю землі.

Учні Ісуса Христа були добре підготовлені. Вони мали про що свідчити, але ці свідчення були зовнішнього характеру, бо те, що вони чули і бачили своїми тілесними очима, без сили Духа Святого не мало великої цінності в проповіді Євангелія.

Тієї ночі, коли Ісуса Христа заарештували, вірний і ревний учень Петро злякався слів служниці і запевнив, що не знає Цього Чоловіка. Тепер же, у день П'ятидесятниці, зодягнений в силу згори, Петро піднімається і на репліки і насмішки дає тверду відповідь: «Ви не думайте, що вони п'яні... а це сталося те, про що говорив пророк Йоїл... Тому покайтеся, і нехай кожен із вас охреститься в Ім'я Господа Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і дара Духа Святого ви приймете»... І ті, хто прийняв слово його, охрестилися, і приєдналося до ранньої апостольської Церкви три тисячі чоловік. Це був перший сніп, пожатий в Ім'я Господнє для слави Божої.

Бог виконав Свою обітницю. А за якийсь час апостоли Іван і Петро йшли

в храм на молитву і біля воріт побачили каліку, що сидів з простягнутою рукою. Підійшовши до цього нещасного, Петро сказав: «Подивися на нас».

Що особливого було в цих словах? Мабуть, щось побачив в очах того каліки апостол Петро, бо на цьому не зупинився і сказав: «Срібла і золота в мене нема, але що я маю, даю те тобі, – в Ім'я Ісуса Христа Назарянина встань та й ходи... І зірвавшись, він устав та й ходив» (Дії 3:1-8).

То була істина. То був вияв Божої присутності, то була сила і влада Духа Святого, яка діяла в сповнених Божою благодаттю відданих учнів Ісуса Христа.

То не була містерія, що обманювала почуття простодушних і довірливих людей. Христос залишив вірну обітницю – «Краще для вас, як Я піду від вас, бо пішло вам Утішителя. Утішитель же, Дух Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Мое, Той навчить вас усього і пригадає вам усе, що Я вам говорив» (Ів. 14:26).

Євреї, що увірували в Ісуса Христа,

думали, що дар Святого Духа належить тільки їм як нащадкам Авраама, та апостол Петро в день П'ятидесятниці нагадав пророчі слова Йоїла: «І буде останніми днями, говорить Господь: Я виллю від Духа Свого на всяке тіло, – і будуть пророкувати сини ваші та ваші доньки, юнаки ж ваші бачити будуть видіння, а старим вашим сні будуть снитися. І на рабів Моїх і на рабинь Моїх за тих днів Я також виллю від Духа Свого, – і пророкувати вони будуть... І станеться, що кожен, хто покличе Господнє Ім'я, той спасеться» (Дії 2:17-18, 21).

Божа справа не могла зупинитися через давні традиції. Перед Божим лицем прийшли на пам'ять молитви і пости римлянина Корнилія. Ангел, що явився цьому мужові, вказав на дорогу, яка приведе його до спасіння.

У свою чергу Петро в видінні бачив різне творіння, яке за Законом заборонялося вживати в їжу, але голос, що його він почув, сказав: «Що від Бога очищене, не вважай за огидне того» (Дії 10:15).

Прибувши в дім Корнилія, Петро запитав: «Для якого діла ви мене покликали, бо всім відомо, що євреям невільно приходити до чужинців...» А довідавшись про причину свого візиту, Петро відкрив уста свої та й промовив: «Пізнаю я поправді, що не дивиться Бог на обличчя, але в кожному народі приємний Йому, хто боїться Його і чинить правду».

Ще Петро промовляв, як Дух Святий злинув на всіх, хто слухав слова. А обрізані віруючі, що з Петром прибули, дивувалися дивом, що дар Духа Святого вилився також на поган (Дії 10).

Чудова Божя істина! Ні Петро, ні юдеї, що прибули в дім Корнилія, не думали, що Бог мав ціль – відкрити дорогу до поган через проповідь Петра в домі римлянина. Ніхто з них не настановив Корнилія і його дім, як їм молитися, як просити хрещення Духом Святим. Апостол Петро не клав на них руки, але він говорив їм про Ісуса Христа. Вони слухали Слово Божє, а Дух Святий Сам зробив Свою роботу.

Дім Корнилія пережив істинну П'ятидесятницю. Молімося, щоб сьогодні Церква Христова переживала її щодня, збагачуючись дарами Духа Святого і Його силою.

Володимир Качук.

Координатор місіонерської школи Антон КУКСА: ТРЕБА НАВЧИТИСЯ ВІДРІЗНЯТИ ВАЖЛИВЕ І ТЕРМІНОВЕ, НАВЧИТИСЯ КАЗАТИ «НІ», КОЛИ НЕОБХІДНО

П'ятий набір студентів Міжнародної місіонерської школи, що проходить на базі Київського біблійного інституту за сприяння місії «Світло для народів» (Швеція), розпочав навчання 1 червня 2016 року. 13 братів та 11 сестер приїхали до Києва із різних областей України, з Білорусі, Киргизстану і США.

Поблагословити їх на успішне навчання прийшло чимало гостей. Зокрема, свої настанови висловили пастори київських церков Сергій Вознюк та Микола Каленик, директор місії «Добрий самарянин» Ростислав Боришкевич і заступник директора місії «Голос надії» Віктор Онищук. А старші пресвітери Чернігівської і Київської областей Михайло Кукса та Олександр Озеруга поділилися власним досвідом та істинами, які Бог поклав їм на серце.

Про те, як функціонує ММШ, де сьогодні служать її випускники, а також як знайти баланс у формулі «сім'я плюс служіння» наша розмова з координатором школи Антоном Куксою.

– Антоне, скажіть, яка основна мета і функції Міжнародної місіонерської школи?

– Сприяти виконанню Великого доручення нашого Господа Ісуса Христа: «Тож ідіть і навчіть всі народи» (Мт. 28:19). Бо ми віримо, що кожен народ повинен почути Євангеліє і кожною мовою буде проповідано, що Ісус – Господь. А якщо детальніше, то насамперед наша ціль – підготовка віруючих людей, які бажають стати місіонерами, реалізувати їхнє покликання. А також спорядження і навчання вже діючих місіонерів, які сьогодні працюють на місіонерських полях.

– Скільки триває навчання?

– Два з половиною місяці інтенсивних занять плюс практика.

– Вкладатський склад – з Київського біблійного інституту?

– Не лише з КБІ. Ми запрошуємо також досвідчених місіонерів, пасторів, викладачів богослов'я з країн СНД і Скандинавії. Наприклад, викладають наші партнери з місії «Світло для народів» Раулі Лехтонен, Ларс Мерлінг, Рімас Отто, Лена зі Швеції. Серед наших викладачів – близькі проповідники Давид Дзєбіашвілі із Грузії, Леонід Берюк з Білорусі, Бернард Нікуличев із Боснії і Герцеговини, Павло Бак та Анатолій Боярчук з Росії. А також наші служителі – Микола Синюк, Олександр Попчук, Володимир Бричка, Ігор Скоць, Сергій Манелюк та інші.

Особливістю ММШ є вивчення мов (сербської, турецької і польської). Ми вважаємо, що місіонер повинен вивчати мови і бути готовим переступити культурний бар'єр.

– Школа міжнародна. З яких країн тут навчаються студенти?

– З 2012 року ми навчаємо місіонерів з Грузії, Білорусі, Росії, Узбекистану, Швейцарії, США та деяких інших країн.

– Практику теж проходять за кордоном?

– Так, після закінчення навчання студенти мають короткотермінову місіонерську практику як в Україні, так і в інших країнах, зокрема у Грузії, Чорногорії, Боснії та Герцеговині – з перспективою продовжити там місіонерську працю або ж йти на місію на батьківщину.

– А у яких країнах сьогодні вже працюють ваші випускники?

– Здебільшого в Росії, Білорусі, Казахстані, Киргизстані та в різних регіонах України. Ми стараємося підтримувати з ними зв'язок, листуємося, телефонуємо і по можливості особисто зустрічаємося. Є велике бажання зробити конференцію випускників ММШ, щоб з'їхалися та поділилися своїм досвідом ті, хто вже несе місіонерське служіння.

– Ви – диякон у Київській церкві «Фавор»,

студентський пастор у КБІ та координатор ММШ. Антоне, як вдається поєднувати усі ці служіння і виділяти час для сім'ї?

– Дуже важливо у всьому знайти і підтримувати баланс. Важливо відчувати темп: іноді є можливість йти швидше, а іноді потрібно пригальмувати і йти в ногу з сім'єю і дітьми. А ще треба навчитися відрізняти важливі і термінові справи та визначати пріоритети. Навчитися казати «ні», коли це необхідно.

– Це справді добрі поради, які знадобляться в житті вашим студентам. До речі, хто може навчатися у ММШ?

– Це мають бути віруючі люди, які прийняли водне хрещення в євангельських церквах, мають рекомендацію пастора і щире бажання навчатися. А головне – відчувують у собі покликання йти на місію.

chve.org.ua.

